

нирня за какъ да се подкачи и да се искара мъчение то: мръкнало, и народъ тѣ, който чакалъ напраздно, разишьль се неблагодаренъ отъ Савонарола. На другий день наговорени ти нападнали на манастиръ тѣ на Савонарола, вързали го, и го откарали на съдъ въ синьория та (горно правителствено мѣсто на республика та). Съштиѣ оный народъ, който го ималъ за вдѣхновенъ пророкъ, сега го натрупали съ укори. Папа та го обявилъ за еретикъ, и Савонарола, заедно съ двама ревностни послѣдователи, билъ изгоренъ живъ (1498 г.). Наскоро слѣдъ това Медичи ти пакъ се върнали въ Флоренция.

Людовикъ XII и Фердинандъ Католикъ. Карлъ VIII умрѣлъ наскоро слѣдъ завръщаніе то си отъ походъ тѣ. Французскій прѣстолъ наслѣдилъ ближний му роднина Людовикъ Орлеанскій херцогъ, съ име *Людовикъ XII* (1498—1515). Тоя кракъ съ добродушие то си и съ намаляване то на данъци ти направилъ да го обикне народъ тѣ. Людовикъ XII, като прѣдшественикъ тѣ си намислилъ да се натъкми въ Италия, и да поднови притезание то на родъ тѣ за Неаполь. Людовикъ XII се боялъ отъ съперничество то на Фердинанда Испанскій, та направилъ съ него таенъ сговоръ, по който се обвързали да раздѣлять помежду си Неаполитански ти владѣния. Фердинандъ Католикъ се отнеслъ въ тоя случай най-прѣдателски. Той се повикалъ да помогне на неаполитанскій кракъ срещу Французи ти, и далъ воля на Испанци ти да захванатъ нѣколко свои крѣпости. А когато приближила французска та войска Испанци ти се отметнали, и заедно съ Французи ти свалили неаполитанскій кракъ. Нѣ подиръ това Фердинандъ Католикъ излѣгалъ и съюзникъ тѣ си Людовика XII; той се скаралъ съ него кога си дѣлили Неаполитански ти владѣния. Между Французи ти и Испанци ти се повдигнала война, въ която Испанци ти излѣзли отгорѣ, съ до-